

[Indenrigsministeren.]

divergerende Meninger mellem de Organer, der har Ansvaret for Statskassen, og de interesserede Krigsforsikringsorganer om, i hvilket Omfang de forskellige Skader henhører under den ene eller den anden. Men efter den Ordning, der blev truffet ved Loven af 4. Juni 1947 om Statstilskud til visse Krigsforsikringsforbund m. v., og hvorefter Statskassen i et vist Omfang indgaar paa at dække nogle Krigsforsikringsforbundsudgifter, har disse Divergenser i Realiteten tabt det meste af deres Betydning, og de mange Sager, som af Krigsforsikringerne har været stillet i Bero paa en endelig Ordning mellem Staten og Krigsforsikringsforbundene, er man nu, efter hvad der er mig bekendt, i fuld Gang med at ekspedere fra de forskellige Krigsforsikringsnævns Forvaltninger. Det er mit bestemte Haab, at dette Arbejde fortsat maa blive fremskyn- det mest muligt, og jeg kan erklære, at der ikke fra min Side skal blive undladt noget, som er egnet til at virkeliggøre dette Ønske.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har stillet et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Det lyder saaledes:

Er Tiden ikke inde til en Revision af Loven om Hegn?

Carsten Raft: I det Forslag om Landvæsenstretter, der ligger i det andet høje Ting, sker der en Ændring i Hegnsynsmandsinstitutionen. Naar man betænker, at de endnu den Dag i Dag lønnes efter Mark og Skilling, og at de for en hel Dags Arbejde faar en Rigsdaler paa egen Befordring, kan man forstaa, at Tiden maa være inde til, at der sker en saadan Revision, men jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at Tiden i det hele taget er inde til at revidere Loven om Hegn. Det er jo en gammel Svend fra 6. Marts 1869. Jeg ved ikke, om den fungerer tilfredsstillende paa Landet, men i de Villakommuner, som er opstaaet siden da, gør den det ikke.

Naar jeg nævner den generelle Definition paa et tilstrækkeligt Hegn, at det er et saadant, som kan „frede mod løsgaaende Creaturer, som ikke ere uvane“, kan man forstaa, at i Charlottenlund, Lyngby, Holte og andre Steder er man lidt fremmed over for hele Grundlaget for denne Lovforanstaltning.

Det hænder meget tit, at Hegnsynsmænd bliver tilkaldt ved Hegnsynsforretninger, og det er som Regel et Træ eller

flere Træer i Nabohaven, der skygger saa stærkt, at Jorden bliver svampet og sur, hvorefter Naboskabet og Humøret ogsaa bliver det i den anden Have. En lille Havekoloni kan blive ødelagt af noget saadant. Hegnsynsmanden kan som Regel intet gøre, medmindre Træet staar nøjagtig lige i Hegnet; hvis det staar en lille Smule ud over Hegnet, er der ingen Mulighed. Der er i Hegnsynsloven en Bestemmelse i § 9 — jeg citerer ganske kort —, der siger:

„Ligesom Ingen er berettiget til uden Overenskomst med Naboen at danne nyt Hegn ved at plante højtstammede Pile, Popler eller andre egentlige Træer... som ved at skygge ind paa Naboen Grund eller ved at skyde deres Rødder ind i denne medfører uforholdsmæssig Skade for Naboejendommen...“

Man er altsaa inde paa Tankegangen, men det betyder ikke saa forfærdelig meget, for ude paa Landet ligger der sjældent Have ved Have, ligesom den Skade, Markerne kan faa, er forholdsvis begrænset. Ligger der derimod Hundreder Haver ved Haver, har man den Situation, at ved en Raadighed over sin Ejendom, som uberettiget er gaaet ind over Naboen Raadighed over sin Ejendom, tilføjer man ham Skade.

Det vilde derfor være rimeligt, at der enten ved en Revision af Loven eller ved en ny Lov blev givet Mulighed for, at denne Uting kan blive rettet eller imødegaaet af Autoriteterne. Jeg forespørger den højtærede Landbrugsminister, om han ikke finder det rimeligt at undersøge en saadan Foranstaltning.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har spurgt mig, om Tiden ikke var inde til en Revision af Loven om Hegn, og hertil kan jeg ganske klart og godt sige, at det mener jeg absolut den er. Jeg kan tilføje, at man har ogsaa haft den samme Opfattelse i Landbrugsministeriet og hos min Forgænger, idet der allerede den 24. April 1946 er nedsat en Kommission med den Opgave at behandle Spørgsmaalet om Revision af denne Lov og Loven om Markfred. Kommissionen har afholdt en Række Møder og har givet forskellige Organisationer Lejlighed til at gøre Rede for deres Synspunkter. Kommissionens Formand er Kontorchef Kinch i Landbrugsministeriet, og den tæller en Række Repræsentanter for Dansk Landinspektørforening, Dansk Skovforening, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger,